

HENDELSER KLARGJORT

VED PROFETI

 La oss nå bøye våre hoder i bønn. Vår Herre Gud, mektige Skaper av Himmelen og jorden, Som brakte Jesus opp igjen fra de døde, og er levende med oss i disse to tusen år, alltid levende for å bekrefte Sitt Ord og gjøre Det virkelig for enhver generasjon. Vi er så takknemlige for Hans Guddommelige Nærvær akkurat nå, vet dette, at vi har denne store vissheten, at etter dette livet er over, har vi Evig Liv i den verden som kommer. Takk, for dette, Herre. Og håpet, et anker for sjelen, det er forankret stødig og sikkert i stormens stund. Og når stormen kommer, og de store bølgene ruller, føler vi ved troen på Ham at vi kan komme over enhver bølge.

² Gud, hjelp oss i kveld da vi kommer for å tjene de syke og de trengende. Vi ber, Gud, om at det ikke må være én syk person iblant oss når vi reiser i kveld. Må enhver person bli helbredet ved Din Guddommelige Kraft, både her og over nasjonen, i overføringene, må det ikke være én svak person som går ut av noen bygning eller noen forsamling i kveld. Må Din Ånd helbrede dem. La den store rettferdighetens Sol, med legedom under Sine vinger, gå opp, og sende ut troens stråler i ethvert hjerte mens de lytter til Ordet, og ser manifestasjonene av den Hellige Ånd overbevise dem om at Han fortsatt lever. Vi ber om disse velsignelsene, Far, i Jesu Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

³ Vi ser sannelig på dette som et stort privilegium å være her i kveld, igjen, for—for å tale til folket og be for de syke. Vi ønsker å hilse til alle dem som er ute i landet gjennom telefonforbindelsene over nasjonen, igjen i kveld. Og så ber vi om at Gud må velsigne hver enkelt av dere, og stoler på at alle som tok imot Kristus denne morgenen vil bli fylt med den Hellige Ånd og for alltid leve trofaste og sanne mot Ham inntil livet er over her på jorden, dette jordiske livet. Og så de, ved å gjøre det, har de Evig Liv. De vil aldri dø i den tidsalderen som kommer, til den store Tidsalderen som vi alle ser frem til.

⁴ Nå skal vi si, mens jeg tenker på det, ikke for å forstyrre. Broder Vayle er her, og jeg får kanskje ikke truffet ham. Jeg vil. . . Kan jeg sende det manuskriptet videre til deg når jeg kommer tilbake til Tucson? Jeg ser over det, har ikke fått lest gjennom alt ennå, og jeg vil sende det tilbake til deg så snart jeg kommer til Tucson.

⁵ Nå ønsker jeg å komme med en kunngjøring. Dette er spesielt til menighetene alle steder, spesielt i vest, eller hvor som helst som ønsker å komme. Vår edle broder, broder Pearry Green, med . . . Det er en mann som er opphavsmannen til denne telefonoverføringen her. Herren har lagt det på hans hjerte å komme å besøke oss i Tucson, og starte en vekkelse i Tucson, noe vi virkelig trenger. Og broder Pearry vil være i Tucson. Hvis dere ønsker å kontakte ham, bare kom til kontoret vårt der. Det vil være den 10., 11., 12., og 13. august Han har hatt det på sitt hjerte i lang tid, og jeg fortalte ham at den "eneste måten å få det bort fra hjertet ditt på er, å gå og gjøre det." Og han er en kristen broder, en sann Guds tjener. Og dere, i Tucson, jeg vet at dere vil bli velsignet når han forkynner der et eller annet sted, kanskje ved Ramada Inn eller hvor enn Herren tilveiebringer et sted, han har ikke det her. Men jeg vet dere vil bli velsignet ved å komme, og høre broder Green når han utlegger Guds Ord for oss, og kanskje ber for de syke, eller hva enn som ligger i tjenesten av Guds salvelse å gjøre.

⁶ Vi ønsker også å takke broder Orman Neville, broder Mann, for denne vidunderlige tiden med fellesskap med dem. Hvor jeg er veldig takknemlig over å ha, være tilknyttet slike menn som broder Neville, broder Mann, og alle disse andre forkynnerne rundt her. Jeg antar at de har blitt gjort tilkjenne. Hvis dere ikke er det, av vårt styre og vår menighet her, så er jeg sikker på at Gud har gjort dere tilkjenne her som Sine tjenere. Må Herren alltid velsigne dere.

⁷ Nå, jeg ble bedt om en liten ting her, på en liten lapp som ble gitt meg, til . . . De hadde et tillitsmannsmøte her forleden kveld, i styret av tillitsmenn og diakoner, og jeg tror referatet ble lest opp denne morgenen for menigheten. Noe, som er vanlig for oss å gjøre. I avgjørelsene som ble tatt av styret av tillitsmenn og diakoner her i menigheten, naturligvis, kan det ikke gjøre alle til lags. Vi kan ikke gjøre det. Jeg har ikke én ting å gjøre med tillitsmannsstyret eller diakonstyret. Jeg har ikke engang stemmerett med mindre det er stemmelikhet, og jeg må være her og gjøre det da, broder Orman Neville tar den andre stemmen. Deretter må vi signere disse, fordi vi er en del av menigheten. Men det tillitsmannsstyret og de avgjørelsene de styrene tar, står vi så visst hundre prosent bak, for det er derfor de er her. Og deres avgjørelser er mellom dem og Gud. Jeg kan ikke, kan ikke og vil ikke, på noen som helst måte, gå imot den avgjørelsen. Og en annen ting, de Forente Staters Regjering forbyr meg å ta en avgjørelse når det gjelder det, så vær så snill ikke be meg om å korrigere deres avgjørelser. Jeg kan ikke gjøre det, og jeg vil ikke høre noe om det. Skjønner? Så ikke be meg om å korrigere deres avgjørelser. Du må oppsøke styret, det var de som tok avgjørelsene. Ja vel.

⁸ Nå i tilfelle det blir et kommende møte, er det mulig, om Herren vil, at jeg kommer tilbake hit i løpet av fire til seks uker, eller noe lignende, for kanskje et nytt søndagsmøte. Og jeg annonserte denne morgenen at jeg ønsket å tale over *Gud Manifestert I Sitt Ord*, og jeg vil rett og slett ikke få tid i kveld, og, for å si det som det er, så har jeg knapt nok stemme til å gjøre det. Og så folkemengden, det er nesten like mange på utsiden som det er på innsiden, og, kanskje fler, når en teller de bussene og lastebilene og slikt som står der ute med folk. Med radioen på, den lille radiosendingen er oppgradert litt, vi kan høre den. Denne lille bølgen, kortbølgen fra tabernaklet, vi kan fange den opp et kvartal unna. Og noen av bilene er mange kvartaler unna, bilkøene, opp og ned, og rundt og gjennom gatene, rundt tabernaklet i kveld. Jeg tror ikke vi noen gang, synlig, har hatt flere mennesker stimlet sammen inne og rundt menigheten enn vi har i kveld. Så vi er . . . Og mange, mange, mange kjører bare opp og kjører vekk.

⁹ Så det viser bare at, "Der Åtselet er, vil ørnene samles." Og må jeg få si dere i kveld, i denne lille gruppen av mennesker, det er en internasjonal samling. Praktisk talt er over to tredjedeler av unionenes stater representert her, ved siden av fem utenlandske nasjoner, til og med Russland, og fra alle de ulike delene av landet. Helt nede fra Venezuela, ut til Jamaica, og fra alle de ulike delene av nasjonen, er mennesker her, som hungrer og tørster etter Gud. Hvilken underfull stund!

¹⁰ Nå ønsker jeg, før lesningen av Bibelen, og vil dere be for meg nå. Jeg—jeg skal prøve å bringe et lite Budskap, om Herren vil, om anvendelsen av Guddommelig helbredelse. For, denne morgenen snakket vi om frelse. Og i kveld skal vi tale noen få minutter om Guddommelig helbredelse, og så kalle opp bønnekøen og be for folket. Mens vi gjør dette, ute i overføringene, hvor enn du er, selv ute i bussene og bilene i nærheten, innen et kvartal eller to fra tabernaklet; når tiden kommer for å be for de syke, hvis du ikke kan komme inn i bygningen. . . Noe, du ikke kan, er jeg sikker på nå, for døråpningene overalt er tettpakket, allerede, og ingen plass noe sted, så be og legg hendene deres på hverandre der ute. Og la hver forkynner som er tilkoblet i kveld, også be for sin forsamling mens helbredelsesmøtet pågår. Vi tror at Gud er allestedsnærværende, overalt. Nå før vi leser eller . . .

¹¹ Før vi—vi ber, ønsker vi å lese noe av Guds Ord. Og jeg forandret mine—mine Skriftsteder for en stund siden, for ønsket å forandre den typen møte som jeg hadde i tankene for i kveld, så jeg har forandret det lite grann; og jeg måtte forandre Skriftstedene mine, ikke forandre dem, men sette dem i en annen rekkefølge, om Guddommelig helbredelse, slik at—at folket kan forstå.

La oss slå opp i Lukas, det 24. kapittelet. Og vi vil begynne med det 12. verset av det 24. kapittelet, og lese ned til rundt 34. Det er om oppstandelsen til Herren Jesus.

Men Peter, Peter reiste seg, og løp til graven; og da han bøyde seg ned, og han så linklærne . . . undret han seg over det som var skjedd.

Og, se, to av dem var samme dag på vei til en landsby som hette Emmaus, som ligger omkring seksti stadier fra Jerusalem.

Nå, det tar ti stadier for å danne en—å danne en mile, så det var omkring seks miles.

Og da de snakket sammen om . . . det som hadde hendt.

. . . skjedde det, at, mens de slik talte sammen og drøftet dette, at Jesus selv kom nær, og begynte å gå sammen med dem.

Men øynene deres ble holdt igjen slik at de ikke skulle kjenne ham.

Og han sa til dem, Hva er det dere går og snakker med hverandre om på veien, og hvorfor ser dere så sørgmodige ut?

Og den ene av dem, som hette Kleopas, svarte og sa til ham, Er du den ene fremmede i Jerusalem, og har du ikke fått kjennskap til alt det som har hendt . . . i disse dagene?

Og han sa til dem, Hva er det?

Nå husk, dette er Jesus Selv, som har oppstått, som snakker.

Og de sa til ham, Det som har hendt med Jesus fra Nasaret, som var en profet mektig i gjerning og i ord for Gud og hele folket:

. . . hvordan yppersteprestene og rådsherrene våre overgav ham til . . . til å bli—til å bli dømt til døden, og korsfestet ham.

Men vi håpet han at det var han som skulle forløse Israel: og i tillegg til alt dette, er det i dag den tredje dagen siden alt dette skjedd.

Ja, og noen kvinner iblant oss som kom tidlig til graven, har oppskaket oss;

Og de hadde ikke funnet legemet hans, men kom og sa, at de hadde sett et syn av engler, som sa . . . han lever.

Og noen av dem som var sammen med oss gikk da til graven, og fant det nøyaktig slik som kvinnene hadde sagt: men ham så de ikke.

Lytt nå; Jesus.

Da sa han til dem, O uforstandige, . . . trege av hjertet til å tro alt det som profetene har talt:

Måtte ikke Kristus lide alt dette, og så gå inn til sin herlighet?

Idet han begynte fra Moses og fra alle profetene, utla han for dem alt, det som er skrevet om ham i alle Skriftene.

Så nærmet de seg landsbyen, som de skulle til: og han gav uttrykk for at han ville gå lenger.

Men de holdt ham tilbake, og sa, Bli hos oss: for det lir mot kveld, og dagen er snart omme. Og han gikk da inn for å bli hos dem.

Og det skjedde, mens han satt til bords sammen med dem, at han tok et brød, og velsignet det, og brøt det, og gav det til dem.

Da ble øynene deres åpnet, og de kjente ham; og han ble usynlig for dem.

Og de sa til hverandre, Brant ikke våre hjerter i oss, da han talte med oss på veien, og da han åpnet skriftene for oss?

Og de brøt opp med det samme, og vendte tilbake til Jerusalem, og de fant de elleve, og dem som var sammen med dem,

Og de sa, Herren er virkelig oppstått, og har vist seg for Simon.

Og de fortalte hva som hadde hendt på veien, og at hvordan de gjenkjente ham da han brøt brødet.

¹² La oss nå be. Kjære nådige Far, vi takker Deg for Ditt Ord, for Ditt Ord er Sannheten, Ditt Ord er Livet. Og Du, O Herre, og Ditt Ord er Ett. Så vi ber i kveld, Herre, at Du må komme iblant oss i kraften av Din oppstandelse og vise deg for oss i kveld, slik som de som kom fra Emmaus, så vi også kan vende tilbake til våre hjem, og si, "Brente ikke våre hjerter i oss?" Gi det, Herre, det lir mot kveld igjen. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

¹³ Nå ønsker jeg å tale angående denne Bibelen. Og mitt tema i kveld, for emnet, er: *Hendelser klargjort ved profeti. Hendelser klargjort ved profeti.*

¹⁴ Nå, Bibelen er en ulik Bok fra alle andre religiøse bøker. Bibelen er en annerledes Bok. Den er en Bok av profetier, som

forutsier fremtidige hendelser. Og Den er også Åpenbaringen av Jesus Kristus. Hele veien fra 1. Mosebok til Åpenbaringen, bringer Ham ut i Hans fylde, hva Han var og er. Og hele den komplette Boken, Åpenbaringen 1:1 til 3, sier Boken er en Bok av "Åpenbaringen av Jesus Kristus," som er Guds Ord. "Åpenbaringen av Jesus Kristus," Guds Ord!

¹⁵ Nå, alle andre bøker, religiøse bøker, er bare etiske instruksjoner, moralske instruksjoner, eller teologiske instruksjoner. Noe som...Hvor mange har lest Koranen, den muhammedanske Bibelen, og—og buddhistenes bok, og så videre? Det er bare etiske instruksjoner, hva mennesker skal leve, hvordan de skal leve, men den profeterer ikke, sier ingenting om disse tingene eller om noen spesielle gaver som er blitt gitt til noen, noe som skal skje. Akkurat som å bli medlem av en losje eller noe. Derfor, når menigheter kommer til det punktet der de gjør menighetene sine bare til en losje for å bli medlem av, da er de fullstendig utenfor Guds Ord.

¹⁶ For Bibelen er et levende, forutsagt vitne om Jesus Kristus. Og slik som jorden har vokst inn i sin fylde, og også vinranker vokser inn i deres fylde, og dagen vokser inn i sin fylde, ble Bibelen manifestert i Sin fylde i Personen Jesus Kristus. Han var Guds Ord åpenbart, hele den komplette Forløsningsboken. Bibelen er Guds Ord, forutsier de fremtidige hendelsene. Dens troende er befalt av Dens Forfatter å lese og tro hvert Ord av Den, ikke bare deler av Den. Ett Ord, å tvile på Det, du kan like godt slutte å prøve inntil du tror det Ordet. Hvert Ord er absolutt en del av Allmektige Gud; Gud manifestert, flettet inn i Sitt Ord, for å vise frem Hvem Han er. Vi er befalt, som troende, å tro hvert Ord av Den. Og Den er skrevet av Forfatteren av Gud Selv. Det er ingen som kan legge noe til Den eller ta noe vekk fra Den. Hvis du gjorde det, ville det bli et misdannet Guds legeme. Det ville ha, kanskje noe sånt som seks fingre på en hånd, eller—eller tre armer, eller noe, ved å legge til noe, og ta noe bort fra det og ha en arm for lite, en finger for lite. Det er det komplette Jesu Kristi Legeme. Og i Kristus, som er Hankjønn, Brudgommen, Bruden er representert i Ham også. Og disse to er Ett. "På den dag skal dere kjenne at Jeg er i Faderen, Faderen i Meg, Jeg i dere og dere i Meg." Hvilket komplett bilde!

¹⁷ Og de sanne troende i dette Ordet, som tar imot Det på den måten, tror Det, og med tålmodighet venter på Dets profeterte løfter, hver enkelt av dem til å bli manifestert i sin tidsalder. Enhver troende har sett etter det. Enhver troende som har stått på tærne, og sett, er de det har blitt åpenbart for.

¹⁸ Se nå på tiden av Herren Jesu komme. Hvorfor gjenkjente ikke de menneskene Johannes, når Bibelen klart sier ved Jesaja, "Det vil komme en røst av en som roper i ødemarken,

‘Rydd Herrens vei’”? Den siste profeten de hadde, som er Malakias 3, sier, “Se, Jeg sender Min budbærer foran Mitt åsyn for å berede veien.” Hvorfor så de det ikke? Fordi de så på noe som hadde blitt gjort, baserte tankene sine på et eller annet budskap som hadde kommet frem tidligere, og gikk glipp av å se den nåværende manifestasjonen av Gud i den tiden de levde.

¹⁹ Og kristne, overalt, det er nøyaktig der verden står i kveld. Uten motsigelse, det er sannheten! Kristne, overalt, prøver å se tilbake på noen etiske instruksjoner som herr Luther skrev, eller herr Wesley, Sankey, Finney, Knox, Calvin; som, ingen av oss kan tale ondt om, men det var i en forgangen tid.

²⁰ Fariseerne så tilbake for å se hva Moses sa, og de sa, “Vi har Moses. Vi vet ikke hvor Du kommer fra.”

²¹ Men husk, da Moses var her, visste de ikke hvor han kom fra. Skjønner? Og nå de . . . Ikke rart Jesus sa til dem, “Dere pryder gravstedene til profetene, og dere er de som la dem der inne.” Etter deres Budskap er over! Et Budskap går frem, folket ser Det, de gjør narr av Det (verden gjør det). Og så etter at budbæreren er ferdig og Budskapet er fullført, så bygger de en denominasjon over Budskapet. Og der dør de, akkurat der, kommer aldri til Liv igjen.

²² Hør her bare et øyeblikk, til noen av dere, og spesielt taler jeg til dere katolikker. Er dere klar over, har dere noen gang lest selve historien, historien om den romerske katolske kirken? Hvor det i deres martyrfortegnelse, siden sankt Augustin av Hippo, hvor mange millioner uskyldige mennesker som kirken tok livet av! Jeg glemmer, kan ikke huske det nøyaktige tallet, men det er oppe i millioner, siden sankt Hippo av . . . sankt Augustin av Hip- . . . av Hippo, Afrika, lagde en erklæring at det var absolutt Guds vilje å ta livet av hvem som helst som protesterer mot den romerske katolske kirken. Er dere klar over at i det, at sankt Patrick aldri ble anerkjent før etter hans død, som en romersk katolikk? Han protesterte mot paven og alle hans handlinger, og den katolske kirken selv drepte ti tusenvis av hans barn. Visste dere at den katolske kirken brente Jeanne d’Arc, den lille hellige kvinnen, på bålet, for å væ- . . . sa hun var en heks. To hundre år etter, gravde opp kroppene til prestene, da de fant ut at det var galt, og kastet dem i havet, uten å gravlegge dem i den vigslede jorden, for å gjøre bot.

Ikke la dagen passere over ditt hode, og vær uforstandig.

²³ Hvor de prestene ville ha ønsket, i kveld, å komme frem, som fordømte Jesus. Det eneste, de så aldri forutsigelsen av den tiden. Hvis de . . . Jesus sa, “Gransk Skriftene, for i Dem tror dere,” eller, rettere sagt, “hevder dere at dere har Evig Liv, og Skriftene er det som forteller dere Hvem Jeg er,” for den tiden.

24 Legg merke til, at Bibelen ikke kan feile. Det er én ting Den ikke kan gjøre, Guds Ord, feile, for Den forutsier Dets Forfatters handlinger før Han utfører det.

25 Nå, det er én sjanse ut av ett tusen for at en mann kan gi en forutsigelse om at et eller annet kommer til å skje, og det ville skje. Men så hvis han stedfester *hvor* det kommer til å skje, begrenser det han ned til kanskje én sjanse ut av ti tusen. Hvis han sier *dagen* det kommer til å skje, begrenser det han ned, til én sjanse ut av omkring en million. Og *hvem* det kommer til å skje med, det bringer det ned til milliarder av sjanser.

26 Men denne Bibelen forteller deg nøyaktig *hvem, når, hvor* og *hva* en skal se etter, og har aldri slått feil én gang. Derfor, i en liten diskusjon for ikke lenge siden, med en prest fra Sacred Heart kirken her oppe; sa han, "Herr Branham, du prøver å gjøre en Bibel gjeldene." Sa, "Det er kirkens historie."

Jeg sa, "Det er ikke en historie. Det er Gud, Selv, på trykk."

Han sa, "Gud er i Sin kirke."

27 Jeg sa, "Gud er i Ordet. Og alt i motsetning til Det, la det være en løgn. For Han sa, 'La Mitt Ord være sant og hvert menneskes ord en løgn.'"

Han sa, "Vi burde ikke krangle."

28 Jeg sa, "Jeg ba deg aldri om å krangle, men Bibelen sier, 'Kom, la oss drøfte sammen.'"

29 Den forutsier Forfatterens handlinger før Han utfører dem. Derfor, ved å fortelle det, så fører det enhver mann og kvinne, til Domsskranken, uten noen unnskyldning. Hvis du tar hva metodistene sier om Den, hva baptistene sier om Den, hva katolikkene sier, hva pinsevevnerne sier, eller en hvilken som helst annen menighet, vil du kanskje møte noen skuffelser i Dommen. Men hvis du bare vil se hva Bibelen sier kommer til å skje, og når det skjer, så vil du gjenkjenne hva som skjer.

30 Nå, det ligger ikke åpenlyst til skue så alle mennesker kan se det, for Jesus takket Gud for å ha skjult det for øynene til de vise og forstandige, og ville åpenbare det for umyndige som ville lære. Tenk på Allmektige Gud som sitter i Sitt Eget Ord, med kraft til å forblinde de rike og de uforskammede og—og utdannede lærde, forblinde øynene deres så de ikke kan se Ham, og åpne øynene til de fattige og uvitende.

31 Legg merke til disse menneskene fra Emmaus, Han sa deres—deres forståelse av Ham var holdt tilbake. De snakket med Ham og visste ikke engang Hvem det var, hele dagen lang. Gud kan gjøre det, for Han er Gud.

32 Det var nøyaktig hva Han gjorde med de prestene, de skriftlærde, fordi Det var skrevet at Han måtte gjøre det. Gud

forblindet øynene deres så vi kunne få en sjanse. Legg merke til, de kunne ikke se, uansett hvor meget lærde, hvor mye prester de var, hva de enn hadde gjort, så kunne de fortsatt ikke se Det, fordi de var blinde. Synet deres kunne ha vært normalt, fysisk. Men deres åndelige syn!

³³ Det samme som jeg prøvde å si denne morgenen om kvinners utroskap, ved å kle seg på den måten de gjør nå. De er ekteskapsbrytere. I Guds Bok er de skyldige i utroskap hver gang de tar på seg sexy klær. Sjelen deres, vet det ikke. Jeg tror de kvinnene, mange av dem, tusenvis av dem, er uskyldige, og ville ikke på noen som helst måte være utro. Og de stakkars kvinnene, med noen som lar dem slippe unna med det, uten å avsløre det og fortelle sannheten, er utro. Som, Bibelen sier, "Skjøgen som sitter over de mange vann, som alle kongene på jorden og menneskene på jorden, kirkene og så videre, har drevet åndelig hor med henne. Og hun var SKJØGENES MOR," denominasjoner.

³⁴ Vi følger med på Bibelen, for Gud forlater oss ikke i mørke. Han sendte Bibelen for å forutsi for oss hendelsene før de skjedde, og nøyaktig hvordan og tiden de ville komme.

³⁵ Nå, det er omtrent som å kikke på en kalender for å se hva slags dato det er. Hvis du tenker, si at er dette er denne lørdagen, søndag, hva er det? Se på kalenderen. Kalenderen vil fortelle deg hvilken dag det er. Når du ser handlingene til folket, kanskje går til kirken, du ser...hører klokkene ringe, du lurar på hvilken dag det er. Se på kalenderen, den vil fortelle deg hvilken dag det er.

³⁶ Og når du ser menigheten bli verdslig, som den var i Sodomas dager, ser menighetsverdenen gå helt inn i...tilbe "denne onde tids gud," og ser det; ser så en liten gruppe i mindretall samlet under Guds inspirasjon, som igjen frembringer Jesu Kristi Liv, ved Skriftene som skal skje, da vet du hva slags tid du lever i.

³⁷ Denne Bibelen forutsier, ved profeti, hvilken dag vi lever i, og hvilken tid vi lever i, og hva slags hendelser som skulle skje. Den forutsier det nøyaktig til minste detalj, og har ikke tatt feil i én tidsalder, gjennom alle tider. Ikke én gang har Den noen gang tatt feil, og Den kan ikke, for de som er forutbestemte til å se det vil se det. Jesus sa, "Intet menneske kan komme til Meg, uten at Min Fader drar ham, og alle som Faderen har gitt Meg vil komme." Det er Ordet som forenes med Ordet. Det kan ikke gjøre noe annet. Vi vet det, der er tiden som vi lever i.

³⁸ Men som det har vært i enhver tidsalder, folk lar menn legge sin egen tolkning til dette Ordet, og får dem til å bli forblindet for hendelsen som har skjedd. Det samme gjorde det med fariseerne og sadukeerne. Selv da Paulus stod der og

prøvde å sitere Skriften, og en mann slo ham i ansiktet fordi han kalte ypperstepresten en kalket vegg. Og da gikk de glipp av å se Gud stadfeste Sitt profeterte Ord.

³⁹ Ser dere, Bibelen motsier ikke Seg Selv; Bibelen er Gud. Det er ingen motsigelse i Gud; Han er fullkommen.

⁴⁰ Men folket, med deres egen tolkning! Legg nå merke til, la meg vise dere, venner. Menighetene seg imellom kan ikke bli enige om tolkningen av Den. Metodisten kan ikke bli enig med baptisten, baptisten med presbyterianeren, presbyterianeren med pinsevennen. Og med omtrent førti ulike pinsevennorganisasjoner, kan ikke de bli enige med hverandre. Så dere ser, det vil bli Babylon igjen, forvirrende.

⁴¹ Men Gud gir Sin Egen tolkning av Sitt Ord. Han lovet dette, og så gjør Han det Selv. Han gir, Selv, tolkningen av det, fordi Han gjør Seg Selv kjent i den tiden. Hvor langt Kristi Legeme er kommet frem, fra føttene til hodet!

⁴² Legg merke til, så det er grunnen til at disse menneskene ikke klarer å få tak i det, fordi de hører på hva noen andre sier om Det, istedenfor å lese Ordet som Jesus sa de skulle gjøre, "Og Disse er De som vitner om Meg. Gransk Skriftene, i Dem tror dere at dere har Evig Liv, og Disse er De som vitner om Meg." Med andre ord, lytt, "Hva? Les Skriftene og se hva Messias skulle gjøre. Se hva slags tid Messias skulle komme. Se hvem som skulle være en forløper for Messias. Se på tiden. Det skulle være en røst av en som roper i ødemarken, Johannes. Og dere har gjort mot ham nøyaktig det dere hadde lyst til. Se hva Jeg skulle gjøre når Jeg kom. Og nå hva har dere gjort? Har Jeg mislykkes i å oppfylle Dette?" Ser dere, Jesus taler, "Har Jeg mislykkes i å oppfylle Dette?"

⁴³ Legg merke til, etter som vi kommer videre ned gjennom Skriftene denne ettermiddagen, hvordan alt som var profetert om Ham skjedde helt nøyaktig på den måten det skulle skje. De burde ha forstått denne hendelsen. "Denne fanatiske, unge Karen stod frem, rundt trettitre år gammel og . . . eller tretti år gammel, og gikk ned der og hevdet alle slags Lys, og Duer som steg opp. Og, ja, det var bare en—en skam." De sa, "Han ble født utenfor ekteskapet, hevdet Han var født i en jomfrufødsel."

⁴⁴ Burde de ikke visst at Jesaja sier, i Jesaja, 9:6, "Et Barn er oss født"? Burde de ikke også ha visst at profeten Jesaja sier, "En jomfru skal bli med barn"? De burde ha visst disse tingene. Men, dere ser, saken var den, at de anvendte det et sted langt fremover. Og denne Mannen, ifølge dem, oppfylte ikke beskrivelsen. Men Han ba dem, "Gransk Skriftene, for dere tror i Dem at dere har Evig Liv, og Disse er nettopp Det som bærer vitnesbyrd om Mitt Budskap." Ikke hva en eller annen teolog sa; men hva Gud, Hans Eget Ord, sa ville finne sted! Amen!

⁴⁵ Slik er det nå! Gransk Skriftene, for Det er De som forteller oss tiden vi lever i, forteller oss nøyaktig hva som vil finne sted i denne tid. Det er De du burde stole på, for Det er De som vitner om Personen Jesus Kristus. For Bibelen sier, at, "Han er den samme i går, i dag, og for evig," for Han er åpenbaringen av Ordet i tidsalderen. Kan ikke være noe annet.

⁴⁶ Derfor ved å høre på menneskelig tolkning, opplever de stadfestelsen av Guds Ord gå i oppfyllelse, men de går glipp av å se Det. Fordi, det skjer hele tiden, men fordi de lytter. . . Og Jesus sa, "De er blinde ledere." Og hvis de blinde leder de blinde, hva skjer med dem? Husk nå, Bibelen forutsa at denne Laodikea tidsalders kirkelige tidsalder var blind. De hadde Ham på utsiden av menigheten. Det finnes ikke en annen tidsalder, en annen menighetstid, der Jesus var på utsiden. Men i Laodikea Menighetstid, var Han var utsiden, og prøvde å komme inn igjen, "Jeg står for døren og banker." Han skulle vært på innsiden. Men Han sa, "Fordi du sier, 'Jeg er rik, og har overflod, og trenger ingenting,' og vet ikke, vet ikke at du er blind, leder de blinde, fattig i ånden, ussel, ynkelig, naken, og vet det ikke." Hvilken kon-. . . Hvis en mann var naken på gaten, ynkelig, blind, og visste han hadde fornuft nok til at du kunne fortelle ham at han var naken, ville han prøve å gjøre noe med det. Men når han rister på hodet, og sier, "Jeg vil ikke ha Det. Hvem er du som sier hva jeg skal gjøre? Jeg vet hvor jeg står." Nå, hvis det ikke er en sørgelig tilstand, så vet ikke jeg. Og det er nøyaktig hva denne Bibelens Gud sier at menigheten ville være i, i denne onde tidsalderen akkurat nå, i den siste menighetstiden hvor vi lever.

⁴⁷ Legg merke til, men til menneskene, "Alle dem jeg elsker, refser Jeg." Nå, hvis du blir refset av Herren, for hva du gjør, så kom ut av det! Kom deg vekk fra det. "Alle dem Jeg elsker, refser Jeg."

⁴⁸ Nå, forstå Gud, nå, hva om de fariseerne ville ha sagt, "Vent et øyeblikk. Den Mannen har gitt oss litt av en utfordring, Han sa, 'Gransk Skriftene, for i Dem tror dere at dere har Ewig Liv; De vitner om Meg.' Det er bedre at jeg ser tilbake i Skriftene og finner ut hva Han skal gjøre, Hvem Han er, hva som skal finne sted. Jeg burde se tilbake og finne ut"? Istedenfor det, dro de til prestene og spurte dem, "Hva med Det?" Ser dere forskjellen? De burde ha lest Ordet.

⁴⁹ I Hebreerne 1:1, sier Bibelen, "Gud, i fordums tid," det er, "i gamle dager og på mange måter skrev Bibelen gjennom profetene." Legg nå merke til, Han skrev Bibelen på Sin Egen utvalgte måte. Skjønner? Nå, Han trengte ikke å skrive Den på den måten, heller ikke trengte Han å frelse mennesket ved Blod. Han trengte ikke forkynne Evangeliet ved mennesket; Han kunne latt solen eller månen eller stjernene forkynne

Evangeliet, Han kunne latt vindene nynne Evangeliet. Men Han valgte mennesket! Og Han valgte måten Hans Ord kom på, og det var gjennom Hans profeter som var forutbestemte og forutvalgte, var en del av Guds Ord, og kunngjorde åpenbaringen av Hans Ord for den tidsalderen og den tiden. "For Guds Ord kom kun til profetene." Aldri kommer Det til en teolog. Vis meg Skriftstedet. Det kommer kun til profeter. Gud kan ikke lyve. Så Gud skrev Bibelen ved Sin utvalgte metode, og ved Sine Egne utvalgte profeter; ikke profetene mennesker hadde utvalgt, men profetene Gud hadde utvalgt.

⁵⁰ Så Dens troende ser etter oppfyllelsen av det deres profet sa, og det er identifikasjonen på at de er Guds profeter. Fordi, først, er de inspirert. Deretter, holder de seg nøyaktig med Ordet for tiden. Så det er hans legitimasjonspapirer. Ser dere, vi gikk gjennom det sist søndag. Mange falske profeter vil reise seg. Og vi gir illustrasjonen av hvordan Bileam og Moses, begge salvet med den samme Ånd, en av dem sa, "Vi er alle ett. La oss komme og forene, føre jentene våre og alle sammen. Vi har pene jenter her borte, og dere gutter kom bort hit og ta dere en flott kone. Det er helt i orden, vi er alle ett folk, allikevel, den samme rasen." Gud tilga dem aldri for det. De hørte på det.

⁵¹ Ser dere, verden og folket er på utkikk etter et lite utløp, en liten sidevei, en liten snarvei, men det er ingen snarveier i Guds Ord. Det er ett Mønster. Du må tilpasse deg selv for å passe det Mønsteret, ikke prøve å tilpass Mønsteret til å passe deg. Alle må gjøre det. Det er den eneste måten Gud har å gjøre det på.

⁵² Legg nå merke til, de troende venter på at det Ordet skal bli stadfestet. Ser dere, Den ble ikke skrevet av mennesker, men av Herren Gud, derfor er Den ikke en bok av mennesker.

⁵³ Noen sier, "Det er bare noen gamle hebraiske skrifter." Ville hebreerne ha skrevet et brev som fordømte dem selv? Ville den fine nasjonen av jøder, selvoppnevnte og dannede, ville de ha skrevet sine egne misgjerninger, fordømt seg selv? Så visst ikke. Fortalt om sine egne synder, hvordan de gikk inn i avgudsdyrkelse, hvordan de drev hor mot Guds Ord? Nei, nei. De ville aldri ha fortalt det, den stolte nasjonen.

⁵⁴ Det er ingen bok av mennesker. Den er en Bok av Gud. Og mannen som så visjoner eller hørte Guds Røst, forstod det aldri (mange ganger) selv, i mange tilfeller. Skjønner? Mennesket skrev ikke Bibelen. Gud skrev Bibelen. Den er ikke. . . Den er ikke en menneske-Bok. Den er Guds Bok. Den er Guds tanker uttrykt gjennom menneskelepper. Det er det som gjør Den til Bibelen. En uttrykt tanke er et ord. Og i begynnelsen var Guds Tanker, Han uttrykte Det gjennom leppene til Sine profeter og stadfestet Det ved Sine tjenerne. Skjønner? Legg merke til.

55 Gud gjør Sin Egen utvelgelse, ved forutbestemmelse, utvalgte profetene for hver tidsalder. Legg merke til det. Han istandsetter naturen til den profeten for å passe til den tidsalderen. Ser dere, Han passer hans væremåte, hva enn han gjør. Han passer om han enten er utdannet eller ikke utdannet. Han passer til gavene, måten han vil forkynne på, gavene han vil ha. Og Budskapet for den bestemte tidsalderen, Gud har forutbestemt at den bestemte tingen skal skje og det er ikke noe annet som kan ta dets plass. Uansett hva det er, hvor mange menneskelagde prestasjoner, ikke noe kan ta dets plass. Han forutbestemte mannen, kanskje en uvitende mann. Han kan ha forutbestemt seg en annen slags mann. Hva enn han er, gir Han ham hans klasse, hans—hans gave, gir ham hans natur, hans væremåte, og hva enn det er, hvordan han uttrykker seg selv, og hva enn han gjør. Han danner mannen i tiden for å få tak i menneskene i tiden. Riktig. Han gjør det.

56 På slutten av hver tidsalder, når menigheten har vendt seg til verden og synden, og lener seg til menneskers tolkning av Ordet. Som vanlig, har de alltid, på slutten av tidsalderen, kommet inn i et slikt rot ved sine teologer og prester inntil det alltid er et kaos. Alltid er deres tolkning feil, ikke én gang har det unnlatt å være feil. Og ikke én gang har Guds Ord unnlatt å være riktig. Det er forskjellen.

57 Nå ser dere, at Gud skrev Bibelen, Selv. Nå, Gud kan tale. Moses sa Han talte til ham. Jeremia sa, “Han la Ord i min munn.” Og Gud kan skrive. Han skrev de ti bud med Sin Egen finger. Han skrev på Babylons vegger. Og, husk, i det Gamle Testamentet alene, sier profeten to tusen ganger, “SÅ SIER HERREN!” Gud kan tale, Gud kan skrive. Ja visst. Nesten nitti prosent av Matteus, Markus, Lukas, og Johannes, er selveste Ordene til Gud Selv, Jesus Kristus som taler. Så, hvis Gud kan skrive, hvis Gud kan lese, hvis Gud kan snakke, kan Han ikke få andre til å gjøre det samme? Sa Han ikke til Moses, “Hvem gjør mennesket stum eller hvem gir han talens bruk?” Gud skrev Bibelen ved profetene, det er Hans måte å gjøre det på.

58 Nå hver gang menigheten roter det til (og Gud forutså at de ville det, for Han forutså alle ting), derfor har Han Sin bestemte profet klar for den tidsalderen, for å kalle Sine utvalgte ved Sitt stadfestede Ord med tegn og under, og bekreftelse av Sitt Ord, “stadfester Ordet ved tegn som følger med,” som Han lovet. Han gir den sanne tolkningen etter at profeten selv har blir stadfestet.

59 Alle utenom dem, de utvalgte som han er sendt til, hater ham. Nå, undersøk hvert tilfelle og se om det er riktig eller ikke. Bare de som Han er sendt til! “Han kom til Sine Egne, og Hans Egne tok ikke imot Ham. Men de som tok imot Ham, dem gav Ham kraften til å bli Guds sønner.” Legg merke til,

ingen. . . enhver undersøkelse av Ordet, i ethvert tilfelle, og på slutten av enhver tidsalder eller klimaks eller veikryss, som jeg har talt over mange ganger.

⁶⁰ Se på Noahs tidsalder, på klimakset før dommen. Hva skjedde? Noah, det var bare hans egen familie som trodde på mannen. Resten av dem kritiserte ham. Og ødela hele verden.

⁶¹ På Abrahams tid, trodde bare Abrahams gruppe. Da Englene dro og forkynte for Sodoma, kom bare Lot og hans kone og to døtre ut, og hun vendte tilbake og ble en saltstøtte.

⁶² På Moses' tid, kom bare Israels utvalgte ut. Og Faraos hatet ham.

⁶³ På Elias tid, alle (nesten) utenom syv tusen menn, alle sammen hatet ham, hele nasjonen.

⁶⁴ På Jeremias tid, ja, kastet de umoden frukt på ham, og kalte ham en fanatiker, fordi han lå på den ene siden i så mange dager, og så på den andre siden, og—og tok ting og lagde symboler. De hatet ham.

⁶⁵ Jesaja profeten, han fordømte den rasen så mye så de sagde ham i to med en sag. Riktig.

⁶⁶ Johannes Døperen. "Han var en villmann der nede, en skrikende galning."

Alle utenom—utenom de disiplene som han presenterte for Jesus Kristus som en menighet! Der er det. Johannes gjorde et folk rede. Hvor mange hadde han? Du kunne telle dem på begge fingre. . . begge hender, fingrene dine, hvor mange som Johannes presenterte for Jesus da Han kom. Nå, hva med Hans andre Komme? Tenk på det.

⁶⁷ Men når de sanne Bibeltroende ser Ordet så åpent stadfestet for tidsalderen, tror de. Det finnes ingen måte å holde dem fra Det, tro Det. De forsegler til og med sitt eget vitnesbyrd med sitt blod. De tror Det. Det er da det er til dem, de forutbestemte, som i den bestemte tidsalderen ser og tror.

⁶⁸ Andre kan bare ikke se Det; de er forblindet. Nå, du sier, "De kan ikke se Det." Nå, som Bileam, hvorfor kunne ikke Bileam se Det? Han var en profet, salvet. Hvorfor kunne ikke Faraos se Det? Da han så Guds hånd komme ned og utføre mirakler der inne, forherdet det bare hans hjerte. Er det riktig? Hvorfor kunne ikke Datan se Det, en jøde selv? Rett der ute, hadde kommet gjennom Dødehavet, og spiste mannaen hver kveld, som falt fersk, og kunne fortsatt ikke se Det. Hvorfor så ikke Korah det? Hvorfor så ikke Kaifas Det? Han var det religiøse overhodet i verden på den tiden. Hvorfor så han ikke at det var Messias? Hvorfor så ikke Judas Det? Judas var sammen med dem, vandret med dem, utførte mirakler

sammen med dem. Men Ordet måtte bli oppfylt. Bibelen sier de var oppreist for å ta den plassen. De var oppreist for den hensikten. Det er sant. Romerne 8 sier det.

⁶⁹ De troende kan nå se at Ordet er blitt kjød i deres generasjon, Gud taler. Nå, de virkelig sanne troende, de syv tusen (eller var det syv hundre?) på Elias tid. Syv tusen er riktig. På Elias tid, var det syv tusen menn ut av omtrent to eller tre millioner, som så at Det var riktig. Ikke engang en hundrededel av folket, så og si. Men de så Det var riktig. De så Gud manifestert. Den gamle enken som Elisa var sendt til, hun gikk for å hente de pinnene, for å lage en kake, og bare nok til å lage en kake til henne og hennes sønn, og så dø. Men se på Elias, han sa, "Lag en til meg, først. For, SÅ SIER HERREN, melkrukken skal ikke bli tom og heller ikke skal oljekruset tørke ut før den dag Herren sender regn over jorden." Ingen spørsmål, hun gikk med én gang for å lage kaken og gi den til ham. Sa, "Lag min først, og lag så en til deg og din sønn." For, hun hørte den mannen, og så på ham; hun var en forutbestemt sæd.

⁷⁰ Mange av dem sier, "Der er den gamle grinebiteren igjen. Gud har forbannet oss på grunn av ham," husk, Elias. Sa, "Du er den som fører ødeleggelse over Israel."

⁷¹ Han sa, "Du er den som har ført ødeleggelse over Israel." Ser dere hvordan Gud. . . Hvem Sitt Ord Han stadfestet? Sitt Eget Ord.

⁷² Nå Bibelen sier at de var oppreist for denne hensikten, men når. . . den—den vantro. Men nå når den sanne troende kan se Ordet for den tidsalderen gjort kjød, og Gud taler gjennom menneskelepper og gjør så nøyaktig det Han sa Han ville gjøre, avgjør det saken!

⁷³ Se nå på resten av det. Ikke se på tegn. Hvis du ser på tegn, vil du så sikkert bli lurt. Falske profeter vil reise seg og vise tegn og under som vil forføre de utvalgte om det var mulig. Se på Ordet. Se på disse prestene, disse profetene, hebraiske profeter som stod der. Sidkia med to kjempestore horn, og sa, "Jeg er en ordinert-av-Gud profet." Det er sant. "Jeg har tre hundre og nittini rett her med meg, og den Hellige Ånd over oss, stadfester og sier at det landet tilhører oss. La oss gå opp og ta det. Og med disse hornene, Akab, vil du drive fienden vekk fra vår grunn, for Gud ga oss grunnen."

⁷⁴ Se på den religiøse mannen, gode mannen, Josafat, sa, "Har du ikke en til?"

⁷⁵ "En til? Det er fire hundre som er enige!" Han sa, "Ja, det er en til her omkring, men jeg hater ham." Sa, "Han skjeller oss alltid ut og forteller oss hvilke store syndere vi er, og alt mulig." Sa, "Jeg hater ham! Han, han er Mika, sønn av Jimla."

76 Han sa, "Å, la ikke kongen tale slik. Gå og hent ham og la oss få høre hva han sier."

77 Så de førte ham dit ned. Han sa, "Gi meg denne kveld og jeg vil se hva Herren sier om det."

78 Akab sa, "Du må sverge på, at du ikke forteller meg noe annet enn sannheten."

79 Og mannen kom, og sa, "Nå, hvis du ønsker å komme tilbake i godt selskap, så si akkurat det samme som resten av dem."

Mika sa, "Jeg vil si bare det Gud sier." Skjønner?

80 Neste morgen, kom de ut. Kongene tok på seg kappene sine, og satt ved porten, alle de berømte. Profeten stod der. Sa, "Nå, fanatiker, hva sier du om det?"

81 Sa, "Bare dra opp." Sa, "Men jeg så Israel spredt som sauer uten hyrde."

82 Han sl- . . . tok sin hånd og slo ham på munnen. Profeten slo profeten på munnen. Nå, begge de salvede profetene stod der, og profeterte, fire hundre imot én, det så ganske sterkt ut. Nå, der det er mange rådgivere er det ikke alltid trygghet. Kommer en på hvor de er . . . hva de gir råd om, hva deres råd er. Det var ikke trygghet der for kongen, og han tok den mengden av rådgivere for å ha rett. Men hvis han bare hadde stoppet og bladd tilbake i skriftrullen og sett hva Elias nettopp hadde sagt.

83 Da, kunne ikke Mika si noe, han visste ikke, når kanskje Gud hadde tilgitt ham det. Men først, siden han var en profet, gikk han til Gud for å finne ut hva Gud sa. Og han fant ut hva Gud sa. Han sa, "Jeg så Gud satt på en trone, og Han sa . . . hadde alle Sine Himmelske rådgivere samlet rundt Seg, sa, 'Hvem kan Vi få til å gå ned og få Akab til å komme ut hit, for hvordan kan Vi ellers oppfylle profetien som er gitt om ham?'"

84 Ser dere, profeti, Elias hadde allerede sagt, "Hundene vil slikke ditt blod."

85 Og så sa han at han "så en løgnens ånd kom opp nedenfra, kom opp, kom opp foran Ham, som sa, 'Jeg vil dra ned og gå inn i hans profeter, Akabs profeter, og få dem til å profetere en løgn.'"

86 Nå, Gud visste at de mennene var så oppblåste og så fulle av teologi at de tenkte de hadde alt i orden. De hadde aldri lagt merke til Ordet for tiden. Så Gud sa, "Du vil lykkes; dra bare ned." Og da Mika sa det, fikk det dem til å profetere under en ond ånd. De måtte ha dratt ut støpselet fra telefonen, eller skrudd av radioen, eller gjort noe; da de hørte Det komme imot dem, reiste seg og gikk ut. Men se hva som skjedde. Nå, Mika måtte sjekke sin visjon med det skrevne Ord, derfor visste han.

⁸⁷ Han sa, "Når jeg kommer . . . Sett den mannen i fengsel, gi ham fangenes tilmålte del av brød og vann. Når jeg vender tilbake, vil jeg ta hånd om ham."

⁸⁸ Han sa, "Hvis du kommer tilbake i det hele tatt, talte ikke Gud til meg." Det var da han visste at hans visjon var nøyaktig med hvert Ord for den tiden. Det var på Akabs tid.

⁸⁹ Broder, søster, dette er stunden og tiden for kallet ut av Babylon. Kveldslysene er her. Vandre i Lyset mens det er lys. Legg merke til, de troende så Ordet manifestert og trodde Det. Jesus sa, "Mine får kjenner Min Røst, Mitt Ord, Mine tegn for tidsalderen. En falsk en vil de ikke følge."

⁹⁰ La oss nå komme til teksten vår, for jeg ser jeg kommer til å komme meg bort. Jeg ønsker å legge mye vekt på den bønnekøen. La oss nå komme tilbake til teksten som vi tar i betraktning, her for et øyeblikk. Vel, det vil skje igjen som det alltid har gjort, som vanlig.

⁹¹ Gud sendte Sin profet, Johannes, som Hans Ord hadde sagt, lovet i Malakias 3, "Se, Jeg sender Min budbærer foran Mitt åsyn, for å berede veien." Johannes vitnet om det samme. Og vi finner også ut, i Jesaja 40:3, at Jesaja sier, "Det vil være en røst av en profet, en som roper i ødemarken, 'Rydd Herrens vei.'" Skjønner? Alle de profetiene! Og—og hør her, legg merke til raskt, Skriften identifiserte ham.

Når de sier, "Hvem er du? Er du Messias?"

Han sa, "Det er jeg ikke."

"Er du Jeremia? Profetene, eller en av dem?"

⁹² Han sa, "Det er jeg ikke. Men jeg er røsten av en som roper i ødemarken, slik som profeten Jesaja fortalte."

⁹³ Tror du de ville tro det? Nei, sir. Hvorfor? Han kom ikke gjennom deres menighet. Han var ikke av deres . . . Ser dere, han gikk inn i ødemarken i en alder av ni år, og kom ut som tretti. Hans budskap var for mektig til å gå gjennom en teologiskole; han var den som skulle introdusere Messias. Og alle ville ha dratt ham *denne* veien og *den* veien. Og Gud sendte ham i ødemarken, etter dødsfallet til sin far, Sakarja. Og han var en prest, men han fulgte aldri i retningen til sin far.

⁹⁴ Fordi, profeter kommer ikke ut av slike ting som det. De kommer fra de ulendte landområdene, ødemarken. Intet menneske vet hvor de kommer fra, eller hvordan de kommer frem på scenen, eller noe av deres historie. De bare kommer rett ut og forkynner Ordet, og Gud tar dem bort, og borte blir de; fordømmer den generasjonen, og beveger seg videre inn i Hans Ord, og venter på den store dagen.

⁹⁵ Menigheten trodde ikke på ham, fordi han var ikke kjent for dem. De hadde ingen registrering av hans ordinasjon i

bøkene sine, så derfor forkastet de ham. Ser dere, de trodde ikke Guds stadfestede Ord, klart, ord for ord. Skjønner? Malakias 3, to Skriftsteder til å stadfeste ham, Malakias 3 og Jesaja 40:3. Ser dere, begge disse Skriftstedene talte om en mann som skulle komme, og rydde Herrens vei. Han oppfylte enhver detalj av det.

⁹⁶ Han skulle være en profet. “Jeg vil sende dere Elisa.” Og der var han, på enhver robuste måte. Legg merke til hvordan karakteren hans passet sammen med Elias. Elias var en mann av ødemarken, det samme var Johannes; ute i det fri. Han var ikke en glatt mann, han var en robust mann.

⁹⁷ Legg merke til igjen, Elias var en kvinnehater, han fortalte Jesabel om all sminken hennes, og hvordan gå og få det av. På samme måte var Johannes. Jesabel prøvde å drepe Elias, og sverget ved gudene sine at hun skulle halshugge ham. Det samme gjorde Herodias. Skjønner?

⁹⁸ Se alltid på deres budskap, se på hva de gjorde. Nå finner vi ut at hvis de hadde sett tilbake og sett hva Bibelen sier, og sett på mannens natur og hvor fullkomment han var i rett tid med Skriftene og alt, burde de ha visst at det var ham. Omkring et halvt dusin visste det. Det er riktig. Ikke over et halvt dusin var klar over det. De gikk for å høre ham, men de trodde Det ikke. Skjønner? Hvorfor? De trodde ikke identifikasjonen av profetien i deres tid.

⁹⁹ Legg merke til, de lo av ham, kalte ham en “skrikende, vill, ulærd fanatiker uten noen skolering, ‘hit, hain’t, tote, carry, fetch,’ og så videre.” Som vanlig dømmer de ham ut fra hans utdanning. De dømmer ham ut fra hans grammatikk, ut fra måten han kler seg på. Han hadde et stykke saueskinn rundt seg, og et kamelskinnsbelte på, han var helt hårete. Gikk ut i vannene; ingen menighet, ingen kirkebenker, intet samarbeid; de kunne ikke ta imot det; de tilba verdens gud. Skjønner?

¹⁰⁰ Jeg mener ikke å si nå at det ikke er falske profeter som kommer ut, som Jambres og Jannes. Men måten du bør gjøre det på, er å sjekke det originale budskapet ved Ordet, da har du det; hvilken tidsalder det er i, og hva som er profetert for den tidsalderen.

¹⁰¹ Så Johannes’ profeti var stadfestet i Guds Egen orden. Se hvor fullkomment. Bibelen sier, “Herrens Ord kommer til profeten.” Og Jesus var Ordet. Og Johannes profeterte om Ordets komme for oppfyllelse; og Jesus, Ordet, kom til profeten, i vannet. Åh, hvor vakkert! Hvor ufeilbarlig er . . . Skjønner? Ordet var en sjelden vare på den tiden. Her kommer profeten, og sier, “Jeg er Ordets røst.”

De sa, “Hva må vi gjøre?”

¹⁰² Sa, “Jeg er ikke er ikke verdig til å løсне Hans sko. Men det er En som står iblant dere, et eller annet sted, Han er Den som vil døpe dere med den Hellige Ånd og Ild. Hans kasteskovel er i Hans hånd, og Han vil grundig rense Sin treskeplass, og brenne agnene opp med usløkkelig ild, og ta hveten til låven.” Åh, hvilken profet! Jesus sa det aldri hadde vært en mann født av en kvinne som var så stor som han, inntil den dag. Åh, hvor gnistrende! Hvor han visste hvor han stod! Han visste nøyaktig. Han hørte fra Gud, og det var nøyaktig med Ordet, så han brydde seg ikke om hva folk sa. Han forkynte Det og profeterte Det, uansett. Og legg merke til, når en mann står for det som er Sannheten, så er Gud forpliktet til å stadfeste for den mannen Sannheten.

¹⁰³ Da Moses kom ned dit i Egypt, og sa, “Jeg var i ødemarken der borte, og jeg så et tre i brann, og det brant ikke opp. Jeg gikk bort til treet, og, da jeg gjorde det, så var det en stor Ildstøtte som hang der inne. Og en Røst sa, ‘JEG ER DEN JEG ER.’ Og Han sa til meg at jeg skulle ta denne staven og komme ned hit og utføre disse miraklene, og Gud vil stadfeste Sitt Ord.” Rakte ut staven sin, der kom lopper og fluer, og mørke og så videre. Og så for å stadfeste den profeten, førte Han de troende rett tilbake til det fjellet, og Gud kom ned i den samme Ildstøtten, rett på det samme fjellet, og beviste at det var riktig.

Nå se hva Han har gjort i denne tid. Nøyaktig.

¹⁰⁴ Nå, Ordet kom til profeten og stadfestet at han var den ekte personen, akkurat den personen som Skriftene sa han ville være. Raskt nå. Men, igjen, Jesus kom i en annerledes skikkelse enn deres menneskelagde tolkning av profetien. Mennesker hadde tolket hva det ville være. Ja visst. Presbyterianerne tror at det burde være dem. Se når Gud gjør noe, legg merke til at alle andre organisasjoner står frem med en. Ja, alltid vært på den måten. De har en Jambres og Jannes overalt. Legg merke til, de sa deler av Ordet. Men, ifølge profetens Ord, hver Bokstav!

¹⁰⁵ De gikk glipp av det igjen, som vanlig, kalte Ham en trollmann, “en djevel, Beelsebul,” og sa Han gjorde Seg Selv til Gud, når de burde ha visst, ved deres egen Bibel, at Han var Gud.

Legg merke til, Han var profetert ved Jesaja, Jesaja 9:6, sier, “Hans Navn skal kalles Den Mektige Gud, Den Evige Fader.” Det kommer ikke til å bli noen fedre etter det, for Han var den første Faderen i begynnelsen, Han er den eneste Faderen; sa, “Ikke kall noen mann på denne jorden, ‘Fader,’ heller, etter det.” “Han er den—Den Mektige Gud, og Den Evige Fader, Råd giveren, Fredsfyrsten.” Ja visst.

¹⁰⁶ Nå, de hadde gjort med Ham det alle profetene hadde sagt de ville gjøre, akkurat som de gjør i selve denne Laodikea

Menighetstid, setter Ham på utsiden av menigheten. “Blind, naken, og vet det ikke.” Akkurat det profeten sa, Bibelens profet. Forblindet av menneskelige tradisjoner, satte de Ham på utsiden, Ordet på utsiden av deres menigheter, som vanlig, som var profetert om dem.

¹⁰⁷ Legg nå merke til, raskt nå. Ikke gå glipp av dette nå. Her er teksten, hvordan Jesus gjorde Seg Selv kjent for disse to disiplene at Han var deres Messias! Nå, alle øyne denne veien. Og ute i landet, ikke gå glipp av dette nå. Vi har prøvd å fortelle dere at Bibelen er Guds Ord, skrevet av Gud Selv, gjennom leppene og redskapene til mennesket. Gud kan skrive, Selv. Gud kan tale, Selv. Gud kan gjøre det Han ønsker å gjøre, men Han valgte mennesket til å gjøre det fordi mannen som skrev Det er en del av Gud. Så, Gud skrev Bibelen. Mennene visste ikke engang hva de skrev, i deres egen menneskelige tenkning. De var kanskje uenige i Det, men de skrev Det. De kunne ikke. Bibelen sier, “Menn fra gammel tid, drevet av den Hellige Ånd!” Gud beveget hendene deres, beveget øynene deres i visjonene. De kunne ikke si noe annet enn det de så på. De kunne ikke tale noe, fordi Han hadde full kontroll over tunge, finger, alle organene i kroppen var fullstendig i Guds makt. Ikke rart Bibelen sa de var guder, de var en del av Gud! Han var Guds fylde.

¹⁰⁸ Legg merke til hvordan Jesus, Ordet, lot disse to sønderknuste disiplene forstå at Han var deres Messias, Messias, det lovede Ordet. Legg merke til hva Han gjorde, Han henviste til profeti. Legg merke til, “Uforstandige, trege til å tro alt det som profetene skrev.” Nå, Han sa aldri, “Vel, hva, hva sier menigheten om det?”

¹⁰⁹ De ga Ham historien. De visste om alle hendelsene som hadde skjedd. De var helt sorgfulle. De begynte å fortelle Ham, “Er Du bare en fremmed her, eller vet Du ikke hva som har skjedd i Jerusalem?”

¹¹⁰ Han sa, “Hva da?” som om Han ikke visste. Ser dere, Han gjør ting noen ganger bare for å se hva du vil gjøre med det. Skjønner? Sa, “Hva da? Hvem var det? Hva har skjedd?”

¹¹¹ “Er Du bare en fremmed?” Og snakket rett til Mannen de hadde levd sammen med i tre og et halvt år, og kjente Ham ikke.

“Hva da? Hva skjedde?”

¹¹² “Vel,” sa de, “Jesus fra Nasaret, som var en Profet. Det er ingen tvil i vårt sinn. Han var mektig i Ord og gjerninger for hele folket. Vi så Ham gjøre ting som identifiserte Ham som Guds profet for denne tidsalderen. Vi vet det. Og vi trodde Han ville være Forløseren, at Han ville forløse Israel.”

113 Så snur Han og sier, “Uforstandige, trege i hjertet til å tro at ikke alt som profetene sa om Han ville skje?” Skjønner? Se Ham nå gå tilbake til profeti. Hvilken irrettesettelse for troende, hevdet at de trodde Ham!

114 Legg merke til hvordan Han nærmet seg emnet. Han kom aldri rett frem og sa, “Jeg er deres Messias.” Han kunne ha gjort det, for Han var det. Men legg merke til at Han identifiserte Seg Selv i Ordet, da ville de forstå. Hvis Han hadde sagt det, kunne Han ha sagt det og det ville ikke ha blitt slik; men da Han gikk og begynte å tale om alt det profetene sa om Ham, og de så det, da kunne de avgjøre det selv, hvis de var om Guds barn. Men rettet oppmerksomheten deres mot hva profetene hadde forutsagt og sagt en skulle se etter i tiden da Messias, Hans tidsalder, ville bli manifestert. Han, som Johannes, lot Ordet, Bibelen, identifisere deres Budskap. En hvilken som helst sann profet ville gjort det. Ja. Kom ikke frem og sa, “Jeg er Han. Jeg er . . .” Det er ikke en sann Guds profet. Skjønner? Men Han sa, “Gå tilbake i Skriftene.” Ser dere, Han svikter aldri Sin måte å gjøre det på. Skjønner?

Han sa, “Vi kjenner Moses.”

115 Han sa, “Hvis dere hadde kjent Moses, hadde dere kjent Meg.” Han sa, “Moses skrev om Meg.” Sa, “Gransk Skriftene, i Dem tror dere at dere har Evig Liv, og Skriftene er det som vitner om Meg. Gå og se i Skriftene og se det.”

116 Her forandrer Han aldri Sin måte å gjøre det på, har aldri forandret seg. Han kan aldri forandre Seg, fordi Han er den uforanderlige Gud. Skjønner? Legg merke til at Han gikk rett tilbake til disse to disiplene, Kleopas og vennen hans, på veien til Emmaus, og sa, henviste dem til Skriftene, sa, “Hvorfor er dere så uforstandige at dere ikke tror at ethvert Ord profetene skrev angående Messias måtte bli oppfylt?” Åh, hvilken dag!

117 Johannes gjorde det samme. “Gransk Skriftene, se tilbake, sa det ville være ‘en røst av en som roper i ødemarken.’ Hvor kom jeg fra?” Skjønner? Det er, det skulle ha gjort det klart for dem. Riktig!

118 Skulle gjøre det klart i dag, det vi ser den Hellige Ånd gjøre. Han sa en gang, “Gransk Skriftene.” Og vi . . . Han ønsker at vi skal gjøre det i dag.

119 Legg merke til, Han begynte med Moses’ profeti, sier Bibelen, “Han, begynte med Moses og alle profetene,” men Han startet med Moses. “En Profet,” sa Moses, “skal Herren deres Gud reise opp iblant dere, iblant folket. Herren Gud skal reise opp en Profet.”

120 Nå Han sa kanskje, “Kleopas, og din venn her, sa ikke Moses at Herren Gud i disse dager ville reise opp en Profet? Og denne Mannen som de korsfestet, møtte Han den

kvalifikasjonen? Nå, Moses profeterte dette. Og nå har dere ikke hatt en profet på hundrevis av hundrevis av år, og her stod denne Mannen frem. Og hvem var denne Mannens forløper, sa dere?” Får dere tak i det? Og alt profetene sa om Ham, for Hans Tidsalder, fortalte Han dem. Det ville sannelig ha vært interessant å lytte til Ham. Ville ikke dere gjerne ha hørt Ham? Jeg ville gjerne ha hørt Ham, å høre Ham, hva Han sa at profetene sa om Ham Selv, men Han sa aldri det var Ham. Han bare viste dem ved profeti. Han sa bare, “Profeten sa dette ville skje.” Skjønner?

¹²¹ La oss bare gå tilbake noen få minutter, og la oss nå lytte til Ordene sitert fra Ham Selv. Se her, Ordet Selv siterte Ordet fra Ham Selv. Ordet Selv siterte Ordet fra Ham Selv. Fortalte dem ikke at Han var det, men lot bare Ordet tale for Seg Selv, da skjønnte de Hvem Han var. Ordets bokstav, siterte Ordet i . . . Ordet i kjød, siterte Ordets bokstav, som var fullt identifisert med Ham Selv. Se her, la oss nå lytte til Ham sitere. Hvordan . . . Nå, vi vet at de alle hadde fått et sammendrag av de siste hendelsene, det er, av korsfestelsen og historien om oppstandelsen, graven, som vi nettopp leste. Nå går Han rett til profet-Ordet om Seg Selv. La oss nå bare tenke oss at Han sa dette; Han sa mye mer enn dette, men følg med.

¹²² La oss si Ham . . . høre Ham si, “Slå opp i Sakarias 11:12. Og Skulle ikke Messias bli solgt, i følge profeten, for tretti sølvmynter? Dere sa nettopp at denne mannen ble solgt for tretti sølvmynter. Slå opp . . .” Fikk dere tak i de Skriftstedene? Sakarias 11:12. Og så sa Han, “La dere merke til hva David sa i Salmene, Salme 41:9? Han skulle bli forrådet av Sine venner. Og så igjen, i Sakarias 13:7, Han ble sviktet av Sine disipler. Og i Salme 35:11, anklaget av falske vitner. Dere sa nettopp at Han ble det. Jesaja 53:7, Han var taus foran Sine anklagere. Jesaja 50:6, de pisket Ham, sa profeten. Salme 22, Han skulle rope på korset, ‘Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?’ Gjorde Han det, dagen før i går ettermiddag? Salme 22 igjen, 18, Hans klær ble delt iblant dem. Gjorde de det? Og Salme 22:7 til 8, spottet av Sine fiender, menigheten. Salme 22 igjen, det var ikke ett ben i Hans legeme som skulle brytes, men ‘de gjennomboret Mine hender og Mine føtter,’” sa Han. Holdt hendene Sine bak Seg, uten tvil, på det tidspunktet. “Jesaja 53:12 sa Han ville dø mellom forbrytere. Jesaja 53:9 sa Han ble begravd med de rike. Salme 16:10 sa, ‘Jeg vil ikke forlate Hans sjel i dødsriket, heller ikke vil Jeg la Min Hellige se forråtnelse.’ Og var ikke Malakias 3 forløperen til denne Mannen?” Åh, jeg skulle gjerne ha hørt Ham sitere det. Se på profetiene! Legg så merke til, alle forbildene Han kanskje gikk gjennom, om Isak, i 1. Mosebok 22, hvordan Gud lot Isak være et forbilde, hvordan far Abraham tok sin egen sønn, bar veden opp fjellet, og ofret sin egen sønn.

123 Det begynte nå å synke inn i dem. Han hadde sagt til dem at de var uforstandige for at de ikke hadde sett på profetien for den tiden. Og nå begynte det å synke inn, begynte å se oppfyllelsen av alt dette som hadde skjedd i de siste dagene, i de siste to eller tre årene, den stadfestede profetien for tidsalderen. Det var da de forstod at deres korsfestede Venn, Jesus, hadde oppfylt hvert Ord av dette. Åh, det var da at de forstod at den Mannen i sannhet var Messias, at—at Han skulle oppstå fra de døde. “Graven kunne ikke holde på Ham. ‘Jeg vil ikke la Min Hellige se forråtnelse.’ Det er ikke ett Profeti-Ord som noen gang kan feile. Og Han oppstod.”

124 “Så de budbærerne nede ved graven denne morgenen hadde rett. Han er oppstått fra de døde. Han lever. Han er Messias.” Hvorfor? Ikke ta feil av det. “Hans handlinger, Hans tjeneste og alt Han har gjort har blitt stadfestet nøyaktig med Ordene som profeten sa ville skje i denne tiden. Det gjorde det.” Da visste de at det var Ham, deres korsfestede Venn, Jesus, som hadde gjort det. Ikke rart hjertene deres brente i dem mens Han talte med dem. Nå hadde de vandret seks miles, og det virket som en kort stund.

125 Og her er en annen ting de hadde gjort, vet dere, de hadde hørt en sekstimers preken over profeti som blir stadfestet. Det var det Han snakket til dem om langs veien. Så snart de begynte nedover veien, trådte Han frem, for Han var rett der i Jerusalem. Seks timer sene-e... senere, seksti stadier, var de rett nede ved veien seks miles til Emmaus. Det er hva det er. Og Han hadde forkynt, bekreftet profeti i seks timer. Ikke fordøm meg for mine tre, da, ser dere. Skjønner? Men legg merke til, de hadde forkynt... Han... De hadde hørt en sekstimers preken over profeti som blir bekreftet, stadfestet.

126 Nå led det mot kvelden. Dere vet, Han er den samme i går, i dag, og for evig. Det var da Han åpnet deres øyne til å forstå Hebreerne 13:8, at Han er den samme i går, i dag, og for evig. I kveldstiden, blir hendelser klargjort ved profetien. Det som skjer i nåtiden kan enkelt bli identifisert hvis du bare vil tro profetien for tiden.

127 “Ja, uforstandige, trege til å forstå, trege til å tro (du fortsetter å gruble på det), til å tro at alt som profetene sa om Messias, måtte det ikke skje?” Nå Han kontrollerte alle disse punktene tilbake og viste hva profeten sa ville skje. Da begynte de å forstå. Så sa Han... oppførte Han Seg som om Han ville gå videre. De likte denne Mannen. De sa, “Du, Du ga oss noe. Vi trodde det ikke. Han er i live et eller annet sted.” De snakket til Ham, og visste det ikke. Så Han... og uten tvil så Han trist på dem, og Han begynte å gå videre, men Han—Han ventet på at de skulle invitere Ham. Det er det Han venter på i kveld, på at du skal invitere Ham.

¹²⁸ Legg merke til, da de disiplene inviterte Ham inn til deres fellesskap rundt bordet, det var da Han gjorde noe akkurat som Han hadde gjort før Sin korsfestelse, og deres øyne ble åpnet. De kjente Hans oppførsel, Hans væremåte. De kjente hva Han hadde gjort, og Han gjorde det da akkurat som Han hadde gjort før. Og de sa, "Det er Ham!" Og raskt reiste de seg opp for å rope det ut, og Han forsvant. Og der det hadde tatt dem seks timer å høre på denne prekenen, tok det dem kanskje tjue minutter lett til fots tilbake for å fortelle resten av dem, "Han er sannelig oppstått. Han lever virkelig."

¹²⁹ Venner, dette er oppfyllelsen av Malakias 4, Lukas 17, Johannes 15, åh, så mange, Åpenbaringen 10, så mange profetier som kan knyttes nøyaktig til denne tiden. Og også i Markusevangeliet og i Matteus, hvor Han sa disse store tegn og under ville komme til syne på himmelen, og folk kaller dem tallerkener, flygende tallerkener, kan—kan forsvinne med kraften og hastigheten til en tanke, intelligens som kan bevege seg inn. Han kan skrive, Han kan tale, Han kan gjøre hva enn Han ønsker. Den store Ildstøtten, "den samme i går, i dag, og for evig." Og syn kommer over jorden, pyramider av røyk stiger opp i luften, langt oppe hvor det ikke kan være noe fuktighet eller noe, tretti miles høyt. Forutsagt et og et halvt år før det skjedde, at det ville bli på den måten. Snu så bildet og se Hvem det er som ser ned. Ikke ett Ord har noen gang slått feil som har blitt fortalt, og her er Guds skrevne Ord, bekrefter at det er Sannheten. Og det er aftenstid igjen. Jeg lurar på om Han vil komme tilbake, ved nåde, i kveld og gjøre noe nå som Han gjorde der tilbake. La oss be og spørre Ham. Hendelser klargjort ved stadfestet profeti.

¹³⁰ Allmektige Gud, hjelp oss. Hjelp oss, kjære Gud, å forstå, å forstå tingene vi burde vite, forstå Ditt Ord. Og nå, Herre, vi har hørt prekener nå i omtrent to tusen år, skrifter i bøker. Og i denne siste tid her har det glidd rett tilbake igjen, og nå lir det mot aftenstid. Metodistene, baptistene, presbyterianerne, og mange av dem ned gjennom tidsalderen har snakket med Deg, og kanskje nettopp langs denne store tids vei som ikke har vært verken natt eller dag, som profeten sier, men i aftenstiden vil det bli Lys. Jesus oppstod fra graven og viste Seg for Simon og for kvinnene, og viste dem at Han var levende. Det var morgenen. Og så ved aftenstiden kom Han tilbake igjen. Men Han gikk med dem gjennom dagen, irettesatte dem for deres blindhet, men så gjorde Han Seg Selv kjent for dem i aftenstiden.

¹³¹ Gud, kom inn i vårt fellesskap som vi har rundt Ordet denne kveld. Gud, det er nesten ikke noe tro på i dag iblant folkene, men jeg er takknemlig for at det er noen som Du har kalt og forutbestemt dem til Evig Liv, og Du sa, "Alle som Faderen har gitt Meg vil komme." Og nå mens Aftenslysene

skinner, og Du har tillatt, Herre, at ikke én profeti har (ut av hundrevis som har gått frem) noen gang slått feil. Så sannelig hvis det identifiseres, må det være Deg, for ingen person kunne være så nøyaktig. Akkurat som Bibelen, intet menneske kunne skrive, ingen i en periode av seksten hundre år, av førti ulike skribenter, kunne skrive, og ikke én feil er i Den.

Kjære Gud, jeg ber om at Du må manifestere Deg Selv i kveld, etter Hebreerne 13:8, at Du er den samme i går, i dag, og for evig. Og gjerningene som Du gjorde den gang, gjør Du i dag. Og Du lovet det, Du sa, "I denne siste tid, når verden er som Sodoma og Gomorra, fordervelse." Vi ser på disse guttene som ligner så mye på jenter, har på seg klær som dem, og—og ser jentene prøver å oppføre seg som gutter, og ser kvinnene og mennene i denne fordervede tiden, ser sex appeal har blitt en—en avgudsdyrkelse. Evangeliet har blitt presset ut til siden, og det er nakenhet i Laodikea-menigheten. O Gud, hvilken tid! Kom, Herre Jesus, gjør Deg Selv kjent for oss. For vi ber om det i Jesu Navn.

¹³² Nå mens dere har deres hoder bøyde, deres øyne lukket, vil jeg spørre dere om noe. Tror dere at Gud er her? Tror dere at tingene Som gjøres i dag er oppfylt profeti? Tror dere at Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig? Tror dere at da Han var her og var manifestert i kjød for den tiden, og gjerningene Han gjorde der, skulle gjenta seg igjen i denne tid? Profeten sier så. Bibelen sier så. Alle Skriftsteder må oppfylles, det kan ikke feile. Hvordan identifiserte Han Seg Selv? Ved å være den Profeten som Moses talte om. Kjente hemmelighetene til folkets hjerter. Kvinnen berørte Hans kledning, Han snudde Seg og sa, "Din tro har frelst Deg." Da Simon Peter kom bort til Ham, visste Han navnet hans, fortalte ham hvem han var, hvem faren hans var. Og den samme vidunderlige Jesus er ikke død, Han er levende for evig. Priset være Gud! Og jeg tror, i denne aftenstiden nå, at Han har kalt oss sammen igjen.

¹³³ O Herre Jesus, kom iblant oss. Ikke gå forbi oss. Kom, vær sammen med oss hele kvelden inntil denne kvelden er over, la oss deretter få gå sammen med Deg i morgen; så vi kan kjenne Deg i kraften av Din oppstandelse, så Din kjærlighet og nåde og barmhjertighet kan være sammen med oss. O Evige Gud, gi disse tingene. Vi vet at bare Gud alene kan gi dem.

¹³⁴ I denne høytid stund, la oss si dette. Gud, vår Far, vårt kjød er et fattig tabernakel for Deg. Men, Herre, la Din helliggjørende nåde, Din Hellige Ånd, komme nå. Rens oss fra enhver tvil og enhver uro, enhver mistenksomhet og enhver retning av skepsis som kunne være i oss, så vi kan være frie uten en tvil; kom ut, bekjenn modig som Peter, "Du er Kristus, den samme i går, i dag, og for evig."

135 Vi tror at Ditt Ord er Sannheten, Herre. La oss bare se, før vi starter denne bønnekøen, Herre, gjør Deg Selv kjent for oss. Som Du sa, "Som det var i Lots dager," mens Abraham, den utkalte gruppen ventet på løftessønnen, var Lot der nede og hørte en moderne Billy Graham og en Oral Roberts til den denominelle oppbygningen der nede, som en nasjon. Men Abraham var en utlending uten noen organisasjon, bare denne lille gruppen som gikk omkring gjennom landet som han skulle få arve. "Og de saktmodige skal arve jorden." En dag, under treets skygge, mens de satt, og hvilte, kom Gud ned i en Manns skikkelse. To engler gikk ned til Sodoma. Og Gud, i menneskelig kjød, beviste at Han var, Han sa, "Abraham, hvor er din kone, Sarah?" Noen få dager før det, var han Abram; og S-a-r-r-a, Sarra; ikke Sarah, "prinsesse." Og Du kalte henne ved hennes prinsessenavn, kongsdatteren. Du kalte Abraham ved hans navn, Abraham, en far for nasjoner. Og Du sa, "Jeg vil besøke deg."

136 Gud, hvor den profetens hjerte må ha hoppet! Han visste Hvem Du var der og da. Ikke rart han vasket Dine føtter, brakte ut all maten som han hadde, og det aller beste, la det foran Deg. Han visste at Gud var der. Så sa Han, "Hvor er Sarah?" som om Han ikke visste. Og Du . . .

137 Abraham sa til Ham, "Han er i teltet . . . hun er i teltet, bak Deg."

138 Og Du sa hva som skulle skje. Og hun, i sitt hjerte, tvilte på Det. Og så sa Du—Du til Abraham, "Hvorfor tvilte Sarah på det, og sa i sitt hjerte, 'Disse tingene kan ikke skje'? Er noe for vanskelig for Gud?"

139 O Gud! Jesus, den manifesterte Ordets Gud, Du sa, "Som det var i Sodomas dager," verden ville være i den sammen tilstanden rett før ødeleggelsen av Hedningenes verden, Hedningenes tidshusholdning. Her er vi, sodomitter tvers igjennom! Og så sa Du at Menneskesønnen, som alltid blir referert til som en "profet," ville bli åpenbart i den tiden. Oppfyll Dine Ord, O Gud. Vi, Dine troende barn, venter med oppriktige hjerter, til å bli gitt tro, Herre, så, når vi har bønnekøen, vil folket tro. Det er aftensid, Far. La Aftenslysene til Guds Sønn (Han som Var, og Som Er, og Skal Komme) manifestere Seg Selv ved profetien som Han har gitt. I Jesu Kristi Navn. Amen.

140 Jeg er nå klar for—for å be for de syke. Men det er en underlig ting, hvordan vi står her. Her står jeg her nå og gir en utfordring til publikum, og tilkoblet over nasjonen, at Gud fortsatt er Gud. Han kan ikke feile. Og det Han lover, det vil Han gjøre. Han vil aldri unnlate å gjøre det, for Han lovet å gjøre det. Derfor kan jeg ha full tillit til hva Han sa. Derfor venter jeg på Hans Komme, jeg venter at Han skal komme til syne når som helst, fordi Han sa, "I en tid dere ikke tenker," verden ikke tenker, "da vil Han komme til syne."

141 Nå, så langt jeg vet. . . Jeg er i tabernaklet mitt her, og det er noen få mennesker som sitter her som jeg—jeg kjenner. Broder Wright, noen få av disse som sitter her, som rett ved her, kjenner jeg. Men det er mange av dere jeg ikke kjenner. Og jeg kan ikke på noen måte si at Gud vil gjøre dette i kveld. Vi har sett Ham gjøre det i de foregående år etter år, men Han kommer kanskje ikke til å gjøre det i kveld. Jeg vet ikke. Det er opp til Ham. Han er suveren. Han gjør det Han ønsker. Ingen kan fortelle Ham hva Han skal gjøre. Han forblir alene, i Sin vilje og Sine veier. Men fordi at Han lovet det, ber jeg Ham om å gjøre det. Ikke for vår skyld, at vi trenger det, men kanskje for noen fremmedes skyld, så den Hellige Ånd kan bli salvet. . . nå salvelsen over oss. Nå, uansett hvor mye Han salver meg, må Han salve deg, også, ja visst, til å tro.

142 Nå ønsker jeg å ha en bønnekø, og jeg ønsker å be for de syke så mye som jeg kan. Nå, vi kan enten ha en kø, å rope opp folket og bringe dem opp hit, en bønnekø og be for alle her som er syke, antar jeg, få mine forkynnerbrødre til å komme hit med oss, og legge hender på dere. Vi kan så visst gjøre det. Eller så kan vi be vår Far, Som er den Eneste som kan gjøre noe for dere, for mine hender er bare av en mann slik som dere menn. Men saken er den, det er ikke den menneskelige hånden som gjør det; det er Guds Ord. Troen på det Ordet er det som gjør det. Ikke noe vitenskapelig ved det, det er helt og holdent uvitenskapelig.

143 Det er ikke én ting den kristne har i sin rustning som er vitenskapelig. Visste dere det? Kjærlighet, glede, fred, utholdenhet, godhet, saktmodighet, vennlighet, tålmodighet, tro, Hellige Ånd, alt er usynlig for vitenskapen. Og det er det eneste som er virkelig og varig. Alt du ser på kommer fra jorden og går tilbake til jorden. Men tingene som du ikke kan se med dine øyne, men ser Det erklære Seg Selv, det er den Evige verden.

144 Ville du tro, hvis Gud ville manifestere Seg Selv og vise at Han levende er her, og gjør de samme tingene som Han gjorde i begynnelsen, etter dette Budskapet, ville du motta det som din helbredelse? Må Gud gi det. Nå ber jeg enhver i huset, uansett hvem dere er eller hvor dere kommer fra, jeg ber dere bare om å høytidelig tro at dette Budskapet er Sannheten. Det er Budskapet som Gud har i Sin Bibel for denne tid, at Jesus Kristus er her i kveld og er levende. Nå nesten. . .

145 Alle dere kjenner til meg, jeg er rett her i byen hvor jeg vokste opp. Jeg har ikke engang en gymnasutdannelse. Det er helt sant. Og dere har kjent meg lenge nok, jeg håper jeg har levd foran dere for å vise dere at jeg er ærlig og oppriktig. Jeg er ingen hykler. Selv ikke mine kritikere sier det. De, de sier bare, "Du er—du er ikke en hykler, men du tar rett og slett

feil. Du tar bare feil på grunn av uvitenhet, ikke med vilje.” Jeg tror ikke at jeg tar feil på grunn av uvitenhet, fordi Guds Ord vitner om mitt Budskap, og Den skulle fortelle dere hvem Det er. Og dere hører meg tydelig si at Det ikke er meg, så da må Det være Ham. Er det riktig? Ha tro til Gud da. Se denne veien, og tro på Gud. Hvis dere kan tro Gud, vil Gud gi til dere. Hvis Han kan gjøre det som Han gjorde før, da er Han fortsatt Gud. Tror dere det?

¹⁴⁶ Tror du det? En dame sitter her foran meg, ser på meg, tårer i øynene sine, oppriktig. Jeg vet ikke hvem hun er, aldri sett henne. Jeg er en fremmed for deg. Tror du at Gud vet ditt hjertes hemmelighet, dine ønsker, eller din synd, eller hva enn det er? Tror du Han vet? Tror du Han kunne åpenbare for meg hva din synd er, hva du har gjort, hva du ikke burde ha gjort, eller ditt ønske, hva enn det er? Hvis Han ville gjøre det, ville det få deg til å tro Ham, vite at det må være Ham? Ville du ta imot det som Ham? Det er ikke din synd som plager deg; du har bekjent det. Men du ønsker dåpen i Hans Hellige Ånd. Du skal motta Den. Jeg så Den bevege Seg ned over henne.

¹⁴⁷ Så dere kan vite at jeg så på kvinnen, hun så på meg, vil jeg vise dere den Hellige Ånd. Se her, rett over denne lille damen som sitter her, nede under føttene mine her. Da jeg sa det, det er det samme hun ønsker, det er dåpen i den Hellige Ånd. Tror du at du vil motta Den, søster? Rekk opp din hånd, da. Jeg har aldri sett kvinnen i mitt liv, som jeg vet om.

¹⁴⁸ Ser dere denne mannen som sitter her med hodet sitt ned, sitter rett der, med kragen som ikke passer til ham, og så videre. Du lider av en blærelidelse. Tror du at Gud vil gjøre deg frisk? Rekk opp din hånd hvis du vil ta imot Det. Ja vel, Gud gi deg ditt begjær.

¹⁴⁹ Denne unge mannen som sitter rett her, ønsker dåpen i den Hellige Ånd. Tror du at Gud vil gi Den til deg; sir, med ditt hvite lisseslips hengende bak? Gud vil gi det.

¹⁵⁰ Denne mannen her ber for sin kone. Hun er i en institusjon. Tror du at Gud vil helbrede henne, gjøre henne frisk? Tror du det? Du kan få det.

¹⁵¹ Med din hånd opp til din hals, tror du at Gud kan helbrede den hjertelidelsen som plager deg, det mageproblemet som du har? Du sitter der, og lider akkurat nå. Er det riktig? Tror du Han helbreder deg? Da kan du få det. Amen.

¹⁵² Dere ser Han er den samme i går, i dag, og for evig. Spør de menneskene, se om jeg kjenner dem. Jeg gjør ikke det, men Han gjør det. Amen. Ser dere det Lyset på siden av veggene der borte, henger rett ned over en mann som sitter der. Han lider av en ryggradstilstand i ryggen. Han er ikke herfra, han er fra Georgia. Herr Duncan, tro med hele ditt hjerte, Gud vil helbrede det ryggproblemet. Tror du med hele ditt hjerte? Gud velsigne deg.

153 Her er en mann som sitter langt tilbake her, med ryggproblemer, ser på meg. Jeg kjenner ham ikke, men det er herr Thompson. Tror du? Reis deg, sir, bak der, slik at . . . Jeg er en fremmed for deg. Det er riktig. Men du sitter der, ber. Dine ryggproblemer er helbredet nå. Jesus Kristus gjør deg frisk.

154 “Det skal bli Lys rett rundt aftenstiden.” Ser dere ikke, Han er her i kveld! Han er den mektige JEG ER. Han er den samme i går, i dag, og for evig. Tror dere det? Er dere tilfredse og overbeviste om at dette er Jesus Kristus som gjør Seg Selv kjent, identifiserer Seg Selv i profeti?

155 Ikke bekymr deg om øyet. Gud helbreder de syke og plagede.

156 Hvor mange mennesker som . . . Hvor mange er her inne, syke? La oss se deres hender. Bare virker som om det er noe som drar og presser slik. Har noe av dere bønnekort? Jeg vet ikke hvordan jeg skal få dere gjennom her. Jeg ønsker å be for dere, og jeg vet ikke hvordan jeg kan gjøre det. Ser dere hva, se ved veggen, hvordan kan jeg få dem inn dit? Hva om dere får en midtgang tettpakket? Dere har den andre blokkert rett der, alle ville ha sittet bom fast.

157 Lytt, hør meg. Har jeg noen gang fortalt dere noe i Herrens Navn uten at det har skjedd? Er det riktig? Alt har alltid vært riktig. Jeg har aldri bedt dere om én penny av penger i mitt liv, har jeg? Ikke én gang. Aldri tatt opp en kollekt i mitt liv. Jeg er ikke her for penger. Jeg er ikke her for å forføre dere. Jeg er her for å manifestere Guds Ord for tiden. Jeg har fortalt dere Sannheten, og Gud har vitnet om at det er Sannheten. Nå sier jeg dere, SÅ SIER SKRIFTENE, at hvis den troende legger sine hender på de syke, sa Jesus, “Skal de bli friske!” Tror dere det? Så, i Guds Nærvær, tror dere ikke at Han vil gjøre det akkurat nå?

158 Legg nå hendene deres på hverandre, og bare hold den der i et øyeblikk. Nå, ikke—ikke be, bare legg hendene deres på hverandre; der ute i landet. Og meg, selv, jeg legger meg selv over disse lommelærklærne. Nå ønsker jeg at dere skal se på meg bare et øyeblikk. Hva har Gud latt være ugjort? Se hvordan Han har, hva Ordet vi har lest, profetiene som vi har fortalt, hvordan Jesus identifiserte Seg Selv ved profetiene. Se nå på tiden, og disse tre siste ukene hvor vi har plassert tiden vi lever i. Se på hva vi har lest, hva med de falske profetene og tegn som nesten ville forføre de utvalgte. Hvordan Ordet har blitt manifestert, hvordan denne tids gud har forblindet løgnene, hjertene til folket. Og hvordan Gud Selv har sagt gjennom Sine profetier at disse tingene ville skje i denne Laodikea menighetstid. Det er ikke noe som er ugjort. Gud er her akkurat den samme Gud som snakket med de menneskene til Emmaus, som identifiserte Seg Selv ved profetiene som var forutsagt om Ham, Han er her i kveld og identifiserer Sitt

Nærvær ved profetiene forutsagt for denne tidsalderen. Han er den samme i går, i dag, og for evig. Kan dere tro det? Da legg hendene deres på hverandre. Ikke be for deg selv, men på din egen måte be for den personen som du har dine hender på, for de ber for deg. Se nå, ikke tvil.

¹⁵⁹ Og nå om dere kunne se hva jeg ser på! Og dere vet jeg ikke ville lyve for dere, stående her. Hvis du kunne se, og din tro kunne tiltrekke den mektige Hellige Ånd som svedde der borte i luften—luften, som vitenskapen har tatt bilder av, og se Den bevege Seg gjennom denne bygningen bare for å prøve å finne et sted å—å lande, prøver å finne en ankerplass. Bare tro Det, min broder. Han har identifisert det ved Skriften og så videre, at det er riktig. Be nå med oppriktighet for den personen som du har hendene dine på; de ber for deg.

¹⁶⁰ Kjære Jesus fra Nasaret, ja, vi er klar over, Herre, ved Ordet, at Du er her, ved løftet at Du er her, “Der hvor to eller tre er samlet i Mitt Navn, der er Jeg midt iblant dem. Og disse tegn skal følge dem som tror; hvis de legger sine hender på de syke, skal de bli helbredet.” Ut over bølgene fra denne telefonen, må den mektige Hellige Ånd gå inn i enhver forsamling. Må det samme Hellige Lyset som vi ser på rett her i menigheten, må Det falle over hver eneste en, og må de bli helbredet på dette tidspunktet. Vi irttesetter fienden, djevelen, i Kristi Nærvær; vi sier til fienden, at han er beseiret ved den stedfortredende lidelsen, døden til Herren Jesus og triumfoppstandelsen på den tredje dag; og Hans stadfestede bevis på at Han er her iblant oss i kveld, levende, etter nitten hundre år. La den levende Guds Ånd fylle ethvert hjerte med tro og kraft, og helbredende kraft fra oppstandelsen til Jesus Kristus, Som er identifisert nå ved dette store Lyset som kretser i menigheten, i Hans Nærvær. I Jesu Kristi Navn, gi det til Guds ære.

¹⁶¹ Må disse lommeørklærne som vi ber over, må de gå til de syke og de plagede som de er ment for. Må den samme Hellige Ånd som er her nå og identifiserer Seg Selv, identifisere Seg Selv over enhver pasient som disse blir lagt på. Må Guds Nærvær så fylle deres hjerte med tro inntil sykdommen i kroppen deres vil bli helbredet. Dette ber vi om, til Guds ære, i Jesu Kristi Nærvær og i Jesu Kristi Navn, vi som Jesu Kristi tjenere ber om det. Amen.

¹⁶² Nå fra deres hjerter, jeg bryr meg ikke om hva som var galt med deg, kan du, fra ditt hjerte, tro med hele ditt hjerte at Guds Ord kan innfridd ditt begjær? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Jeg tror at enhver hånd, som jeg kunne se, gikk opp. Hvis du tror det, husk nå, det er over.

¹⁶³ Du der ute over telefonkablene, hvis du har trodd med hele ditt hjerte, mens forkynnerne legger hendene på deg, og dine

kjære legger hender på deg, hvis du tror med hele ditt hjerte at det er over, er det over. Den mektige Hellige Ånd, Han er her i tabernaklet i kveld. Jeg så Ham bevege Seg over folket, viste Seg Selv her borte på siden av en vegg, og gikk ned over en mann, kom ned her og opp gjennom bygningen, gjorde kjent hjertenes hemmeligheter, identifikasjonen på Hans Nærvær, for å vise at Han er den samme i går, i dag, og for evig. Han er i vår midte! Han er Gud, den aldri sviaktende Gud.

¹⁶⁴ Og brente ikke våre hjerter i oss, og brenner det ikke nå, å vite at vi nå er i Nærværet til den oppstandne Jesus Kristus, til Ham være ære og pris for evig; Som er i det uttrykte bildet av den Allmektige Jehova; Som svede ned i form av en Ildstøtte i en brennende busk, for å tiltrekke oppmerksomheten til en profet; Som hadde steget ned på fjellet, og enhver som til og med berørte det skulle drepes, utenom Moses og Josva. Hvordan det var at Han ledet Israels barn gjennom ødemarken, på deres reise, som et bilde på det utkalte folket i dag. Her er Han, ved vitenskapelig undersøkelse, identifiserte Seg Selv til og med for vitenskapen. Og ved selve handlingene Hans og ved selve profetien Hans, tingene som er profetert at Han skal gjøre i denne tid, for å gjøre Ham den samme i går, i dag, og for evig, har blitt fullkomment stadfestet. Er ikke det nok til å få våre hjerter til å brenne i oss? Gud velsigne dere.

¹⁶⁵ Nå med én akkord, la oss stå og si: Jeg tar nå imot Jesus Kristus som Frelser og Helbreder. [Forsamlingen sier, “Jeg tar nå imot Jesus Kristus som Frelser og Helbreder.”—Red.] Og ved Hans nåde, [“Og ved Hans nåde,”] fra denne stund av, [“fra denne stund av,”] O Gud, [“O Gud,”] la ingen vantro [“la ingen vantro”] noen gang komme inn i mitt hjerte, [“noen gang komme inn i mitt hjerte,”] for jeg har sett [“for jeg har sett”] profetien [“profetien”] for denne tid [“for denne tid”] bli oppfylt. [“bli oppfylt.”] Jeg tror [“Jeg tror”] at Jesus Kristus [“at Jesus Kristus”] lever [“lever”] og er her nå [“og er her nå”] stadfester Sitt Ord [“stadfester Sitt Ord”] for denne tid. [“for denne tid.”] Profetiene [“Profetiene”] som var skrevet om Ham [“som var skrevet om Ham”] har nå blitt oppfylt i vår midte. [“har nå blitt oppfylt i vår midte.”] Han er min Frelser, [“Han er min Frelser,”] min Gud, [“min Gud,”] min Konge, [“min Konge,”] mitt alt i Alt. [“mitt alt i Alt.”]

¹⁶⁶ Kjære Gud, hør vårt vitnesbyrd. Og gi oss, dag for dag, Livets Brød. Og vi gir Deg pris, O Gud, fra dypet av vårt hjerte. Vi priser Deg, den Mektige, profetenes Gud. I Jesu Kristi Navn. Amen.

Åh, hvilket øyeblikk, hvilken stund!

. . . bare tro;
Bare tro, bare tro,
All ting er mulig, bare tro.

Må vi synge den på denne måten.

Nå tror jeg, åh, nå tror jeg,
 All ting er mulig, nå tror jeg;
 Nå tror jeg, åh, nå tror jeg,
 All ting er mulig, nå tror jeg.

Er det ditt vitnesbyrd? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.]
 Nå mens vi bøyer våre hoder.

Inntil vi møtes! inntil vi møtes!
 Til vi møtes ved Jesu føtter;
 Inntil vi møtes! inntil vi møtes!
 Gud være med deg inntil vi møtesigjen!

[Broder Branham begynner å nynne *Gud Være Med Deg*,
 snakker så til broder Neville—Red.] Ønsker du å si noe? Vayle.

. . . ved Jesu føtter;
 Inntil vi møtes! inntil vi møtes!
 Gud være med deg inntil vi møtesigjen!

¹⁶⁷ Med våre hoder bøyde, broder Vayle står her for å avslutte i bønn. Broder Lee Vayle, han er en skribent for tabernaklet her, av litteraturen og bøkene, og så videre. Veldig kjær broder, han har vært med meg i mange kampanjer. Skulle ønske jeg hadde sjansen til å la enhver forkynner, få dem opp her og snakke med dem. Dere forstår, det er jeg sikker på. Enhver forkynner, vi er glade for å ha dere her. Alle lekfolk, menneskene fra ulike menigheter, og den slags, vi er glade for å ha dere her. Og det er i sannhet vår bønn til hverandre, “Gud være med deg inntil vi møtes igjen.” Med våre hoder bøyde, og våre hender opprakt, la oss synge den igjen virkelig varsomt til Gud.

Inntil vi møtes! inntil vi møtes!
 Inntil vi møtes ved Jesu føtter!
 Inntil vi møtes! inntil vi møtes!
 Gud være med deg inntil vi møtesigjen!

HENDELSER KLARGJORT VED PROFETI NOR65-0801E
(Events Made Clear By Prophecy)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld, den 1. august, 1965, ved Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org